I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1251/1999,

annettu 17 päivänä toukokuuta 1999,

tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon [4],

ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen lausunnon [5],

sekä katsoo, että

(1) yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on saavuttaa perustamissopimuksen 33 artiklassa mainitut tavoitteet ottaen huomioon markkinatilanne,

(2) markkinoiden paremman tasapainon turvaamiseksi tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1765/92 [6] otettiin käyttöön uusi tukijärjestelmä,

(3) vuonna 1992 tapahtuneen yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen markkinoiden tasapaino on parantunut merkittävästi,

(4) vuonna 1992 tiettyjen peltokasvien viljelijöille käyttöön otetun tukijärjestelmän mukainen kesannointi on interventiohinnan alentamisen ohella auttanut pitämään tuotannon hallinnassa, ja parantunut hintakilpailukyky on mahdollistanut viljan käytön huomattavasti suuremmassa määrin kotimaan markkinoilla pääasiassa eläinten rehuksi,

(5) vuonna 1992 käyttöön otettuun järjestelmään perustuvaa tukea olisi jatkettava, mutta olisi otettava kuitenkin huomioon markkinoiden kehittyminen ja nykyisen järjestelmän soveltamisesta saadut kokemukset,

(6) jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin saattaa nurmisäilörehun pinta-alatukikelpoiseksi tämän järjestelmän mukaisesti,

(7) tukijärjestelmän uudistamisessa on otettava huomioon yhteisön kansainväliset velvoitteet,

(8) markkinoiden tasapaino voidaan parhaiten saavuttaa lähentämällä yhteisön viljan hintoja maailmanmarkkinahintoihin ja säätämällä yleisistä pinta-alatuista,

(9) pinta-alatukia olisi tarkistettava, jos markkinatilanne muuttuu siitä, mitä nykyisellään arvioidaan,

(10) tukeen olisi oikeutettava vain se ala, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai joka on aikaisemmin saanut julkista rahoitusta kesannointia varten,

(11) jos niiden alojen summa, joille tukea haetaan järjestelmän mukaisesti, ylittää perusalan, olisi sää-

---

(1) EYVL C 170, 4.6.1998, s. 4.
(2) Lausunto annettu 6. toukokuuta 1999, ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.
(3) EYVL C 284, 14.9.1998, s. 55.
(4) EYVL C 93, 6.4.1999, s. 1.
(5) EYVL C 401, 22.12.1998, s. 3.
(6) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 12, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1624/98 (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 3).

dettävä tilakohtaisen tukikelpoisen alan vähentämisestä markkinoiden tasapainon turvaamiseksi,

(12) jäsenvaltiot voivat soveltaa yhtä tai useampaa kansallista perusalaa; pidetään asianmukaisena, että tämän vaihtoehdon valitsevan jäsenvaltion olisi voitava jakaa kukin kansallinen perusala osaperusaloiksi; jos kansallinen perusala on ylitetty, kyseisen jäsenvaltion olisi voitava keskittää soveltamansa toimenpiteet kokonaan tai osittain niille aloille, joilla ylitys on todettu,

(13) pinta-alatuissa olisi otettava huomioon rakenteelliset erityispiirteet, jotka vaikuttavat satotasoihin; objektiivisiin perusteisiin perustuvan aluejakosuunnitelman laatiminen olisi jätettävä jäsenvaltioille; aluejakosuunnitelmassa olisi vahvistettava yhdenmukaiset keskisadot; suunnitelmien olisi oltava johdonmukaisia kullakin alueella tiettynä aikana saatuun keskisatoon nähden, ja suunnitelmissa olisi otettava huomioon tuotantoalueiden rakenteelliset erot; olisi säädettävä erityisestä menettelystä näiden suunnitelmien arvioimiseksi yhteisön tasolla,

(14) kasteltujen ja kastelemattomien alojen satojen erottelu voidaan hyväksyä edellyttäen, että kasteluviljelmille määritellään eri perusala ja että kokonaisperusala ei kasva,

(15) maissi poikkeaa sadoltaan muista viljakasveista, mistä syystä erilainen kohtelu saattaa olla perusteltua,

(16) pinta-alatuen laskemiseksi peruskorvaus tonnilta olisi kerrottava kyseiselle alueelle vahvistetulla viljojen keskisadolla; jos maissille ja muille viljakasveille vahvistetaan erilaiset satomäärät, olisi maissille vahvistettava erilliset perusalat,

(17) peltokasveille olisi vahvistettava yhtenäinen perusmäärä; perusmääriä tonnia kohti olisi korotettava viljojen interventiohinnan useassa vaiheessa toteutettavan alentamisen vuoksi; valkuaiskasveille olisi otettava käyttöön erityistuki niiden pitämiseksi kilpailukykyisinä viljojen kanssa,

(18) jos interventiohintoja alennetaan lopullisesti, perusmäärää olisi lisättävä soveltamalla samaa korvaustasoa kuin markkinointivuosille 2000/2001 ja 2001/2002,

(19) durumvehnälle olisi otettava käyttöön erityisjärjestelmä durumvehnää käyttävän teollisuuden hankintatarpeita vastaavan tuotantotason säilyttämiseksi, ja talousarviomenoja olisi seurattava; tähän tavoitteeseen päästäneen ottamalla käyttöön kullekin jäsenvaltiolle durumvehnän enimmäisviljelyalaan rajoitettu lisäkorvaus; alojen ylittyessä jätettyjä hakemuksia olisi mukautettava,

(20) durumvehnän tuotanto on joissakin jäsenvaltioissa lisäksi vakiintunut perinteisten tuotantoalueiden ulkopuolelle; tuotannon tietyn tason säilyminen kyseisillä alueilla olisi taattava myöntämällä erityistukea,

(21) pinta-alatukien saamiseksi tuottajien olisi kesannoitava ennakolta määritelty prosenttiosuus peltokasvien viljelyalastaan; kesannoituja aloja olisi hoidettava siten, että tietyt ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät; kesannoitujen alojen olisi sovelluttava myös non-food-tarkoituksiin edellyttäen, että voidaan soveltaa tehokkaita valvontatoimenpiteitä,

(22) nykyisessä markkinatilanteessa kesantovelvoite olisi alennettava 10 prosenttiin ajanjaksoksi 2000–2006; prosenttimäärää olisi tarkistettava tuotannon ja markkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi,

(23) kesannointivelvoitteesta olisi maksettava soveltuva korvaus; korvauksen olisi vastattava viljakasvien pinta-alatukia,

(24) pientuottajilta, joiden pinta-alatukia koskeva hakemus jää tietyn tason alle, ei pitäisi edellyttää kesannointivelvoitteen noudattamista; kyseinen taso olisi vahvistettava,

(25) tuottajille voidaan myöntää vapaaehtoisesta kesannoinnista kesannointitukea ylimääräisen kesannon osalta; jäsenvaltioiden olisi vahvistettava alan enimmäismäärä,

(26) pinta-alatuet olisi maksettava kullekin viljelyalalle kerran vuodessa; niiden alojen, joita ei ole otettu viljelykäyttöön välittömästi ennen asetuksessa (ETY) N:o 1765/92 vahvistetun järjestel-

män voimaantuloa, ei pitäisi olla tukikelpoisia; tiettyjen sellaisten erityistilanteiden huomioon ottamiseksi, joissa tämä säännös on liian rajoittava, olisi sallittava tiettyjä jäsenvaltioiden hallinnoimia poikkeuksia,

(27) on tarpeen vahvistaa tietyt pinta-alatukien hakemista koskevat edellytykset ja määrätä tukien maksuajankohta,

(28) maksupäivät olisi vahvistettava, jotta peltokasvien myynti jakautuisi tasaisesti markkinointivuoden aikana,

(29) kylvöpäivät olisi mukautettava eri tuotantoalueiden luonnonoloihin,

(30) on tarpeen säätää siirtymäsäännöksistä lajikohtaisten tukien poistamiseksi öljykasveilta markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen; jotkut tätä alaa koskevat säännökset on säilytettävä yhteisön kansainvälisten velvoitteiden takia,

(31) yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvoitteista aiheutuvat kustannukset yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 [1], 1 ja 2 artiklan mukaisesti,

(32) on tarpeen säätää siirtymäkauden toimenpiteistä ja antaa komissiolle mahdollisuus tarvittaessa hyväksyä siirtymäkauden lisätoimenpiteitä,

(33) peltokasvien tukijärjestelmän mukautukset olisi otettava käyttöön markkinointivuodesta 2000/2001, ja

(34) voimassa olevaan tukijärjestelmään ja aiempiin muutoksiin nyt tehtävien mukautusten vuoksi asetus (ETY) N:o 1765/92 olisi selkeyden vuoksi korvattava uudella asetuksella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön peltokasvien viljelijöitä koskeva pinta-alatukien järjestelmä.

2. Tässä asetuksessa:

— markkinointivuosi kestää 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään kesäkuuta,

— ’peltokasveilla’ tarkoitetaan liitteessä I lueteltuja kasveja.

3. Jäsenvaltiot, joissa maissi ei ole perinteinen viljelykasvi, voivat saattaa nurmisäilörehun tukikelpoiseksi peltokasvien pinta-alatukeen samoin edellytyksin mitä peltokasveihin sovelletaan.

I LUKU

2 artikla

1. Yhteisön peltokasvien viljelijät voivat hakea pinta-alatukea tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin.

2. Pinta-alatuki vahvistetaan hehtaaria kohti ja eriytetään alueittain.

Pinta-alatukea myönnetään alalle, joka on varattu peltokasvien viljelyyn tai joka kesannoidaan tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti ja joka ei ylitä alueellista perusalaa. Ala määritellään alueen niiden hehtaarien keskiarvona, jotka oli varattu peltokasvien viljelyyn tai tarvittaessa kesannoitu julkisesti rahoitetun tukijärjestelmän mukaisesti vuosina 1989, 1990 ja 1991. Alueella tarkoitetaan tältä osin kyseisen jäsenvaltion valinnan mukaan jäsenvaltiota taikka jäsenvaltiossa olevaa aluetta.

3. Pinta-alatukea hakevat tuottajat ovat velvollisia kesannoimaan osan tilansa viljelyalasta korvausta vastaan.

4. Kun niiden yksittäisten viljelyalojen summa, joille tukea haetaan peltokasvien tukijärjestelmän nojalla, mukaan lukien mainitussa järjestelmässä säädetty kesannoiminen, ylittää perusalan, saman markkinointivuoden aikana viljelijäkohtaista tukikelpoista alaa vähennetään samassa suhteessa kaikkien tämän luvun nojalla kyseisellä alueella myönnettävien tukien osalta.

Myös alat, joille ei haeta tukea tämän asetuksen nojalla mutta joita käytetään tuen hakemisen perusteena naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 1254/1999 [2] nojalla, otetaan huomioon laskettaessa niitä aloja, joille tukea on haettu.

[1] Katso tämän virallisen lehden sivu 103.

[2] Katso tämän virallisen lehden sivu 21.

5. Jos jäsenvaltio saattaa nurmisäilörehun tukikelpoiseksi peltokasvien pinta-alatukeen, on määriteltävä erillinen perusala. Jos peltokasvien tai nurmisäilörehun perusalaa ei tiettynä markkinointivuotena saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan vastaavalle perusalalle samana markkinointivuotena.

6. Jos jäsenvaltio on päättänyt vahvistaa yhden tai useamman kansallisen perusalan, se voi jakaa kunkin kansallisen perusalan 2 kohdan mukaisesti vahvistettaviin osaperusaloihin.

Tätä kohtaa sovellettaessa "Secano"- ja "Regadío" -perusaloja pidetään kansallisina perusaloina.

Jos kansallinen perusala ylittyy, kyseinen jäsenvaltio voi objektiivisia perusteita noudattaen keskittää 4 kohdan mukaisesti sovellettavat toimenpiteet kokonaan tai osittain niille osaperusviljelyaloille, joilla ylitys on todettu.

Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet soveltaa tämän kohdan mukaisia mahdollisuuksia, on ilmoitettava valinnoistaan ja niiden yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tuottajille ja komissiolle 15 päivään syyskuuta mennessä.

3 artikla

1. Pinta-alatuen laskemisessa käytettävien keskisatojen vahvistamiseksi jokaisen jäsenvaltion on laadittava aluejakosuunnitelma, jossa määritellään asiaankuuluvat ja objektiiviset perusteet eri tuotantoalueiden määrittämiseksi, jotta saataisiin erillisiä, yhtenäisiä alueita.

Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on aluejakosuunnitelmia laatiessaan otettava asianmukaisella tavalla huomioon erityistilanteet. Jäsenvaltiot voivat erityisesti mukauttaa keskisatoja, jotta tuotantoalueiden väliset mahdolliset rakenne-erot tulevat huomioon otetuiksi.

2. Jäsenvaltiot voivat aluejakosuunnitelmissaan myös soveltaa maissiin eri satolukemaa kuin muihin viljakasveihin.

a) Jos maissin sato on korkeampi kuin muiden viljakasvien, maissille on erikseen vahvistettava 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu perusala, joka kattaa yhden tai useamman maissintuotantoalueen jäsenvaltion valinnan mukaan.

Jäsenvaltiot voivat kyseisillä alueilla vahvistaa erillisiä perusaloja myös muille peltokasveille kuin maissille. Tällöin, jos maissin perusalaa ei tiettynä markkinointivuonna saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan samana markkinointivuonna muiden peltokasvien kuin maissin vastaavaan perusalaan.

b) Jos maissin sato vastaa muiden viljakasvien satoa tai on pienempi kuin se, maissille voidaan myös vahvistaa erillinen perusala a alakohdan mukaisesti. Tällöin ja jos jäsenvaltiot päättävät vahvistaa perusalan "muille peltokasveille kuin maissille":

— jos maissin perusalaa ei tiettynä markkinointivuonna saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan samana markkinointivuonna muiden kasvien vastaaville perusaloille,

— jos muiden peltokasvien kuin maissin perusalaa ei tiettynä markkinointivuonna saavuteta, puuttuvat hehtaarit osoitetaan samana markkinointivuonna kyseiselle maissin perusalalle.

Jos nämä perusalat ylitetään, sovelletaan 2 artiklan 4 kohtaa.

3. Jäsenvaltiot voivat aluejakosuunnitelmissaan määrätä erilaisia satoja kastelluille ja kastelemattomille viljelyaloille. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot vahvistavat kasteluviljelmiä käsittäville aloille eri perusalan.

Kastellun perusalan on vastattava vuosina 1989–1991 peltokasvisatoa varten kasteltujen alojen keskiarvoa, mukaan lukien asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyt lisäykset. Portugalissa kasteltua perusalaa kuitenkin lisätään asteittain korkeintaan 60 000 hehtaarilla niillä aloilla, joiden osalta kastelujärjestelmiin tehtyjen investointien on vahvistettu alkaneen 1 päivän elokuuta 1992 jälkeen. Tämä lisäys voidaan lisätä osittain tai kokonaan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kasteltuun maissin perusalaan.

Kastellun perusalan vahvistaminen ei saa kuitenkaan aiheuttaa kyseisen jäsenvaltion kokonaisperusalan kas-

vua. Jos kasteltu ala ylitetään, sovelletaan 2 artiklan 4 kohtaa.

Jos kasteltua perusalaa ei saavuteta jonakin markkinointivuotena, puuttumaan jäävät hehtaarit on lisättävä kyseisen markkinointivuoden vastaavaan kastelemattomaan perusalaan.

4. Aluejakosuunnitelmassa on kaikissa tapauksissa varmistettava, että noudatetaan kyseisen jäsenvaltion sitä keskisatoa, joka on vahvistettu 2 kohdassa tarkoitetulle jaksolle ja kyseisessä kohdassa tarkoitetuin perustein.

5. Jäsenvaltion on kunkin tuotantoalueen osalta ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot kyseisellä alueella viisivuotiskautena markkinointivuosien 1986/1987 ja 1990/1991 välillä peltokasvien viljelyyn käytetyistä aloista ja tuotetuista sadoista. Keskimääräinen viljasato on laskettava erikseen kunkin alueen osalta jättämällä pois kyseisestä ajanjaksosta vuosi, jolloin sato on ollut suurin, ja vuosi, jolloin se on ollut pienin.

Tämä velvollisuus voidaan kuitenkin täyttää:

— portugalilaisten viljojen osalta toimittamalla ne tiedot, jotka on annettu Portugalin viljan ja riisin yhteisten markkinajärjestelyjen siirtymäsäännöksistä 11 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3653/90 [1] nojalla,

— viiden uuden Saksan osavaltion (Länder) osalta ilmoittamalla muiden Saksan osavaltioiden (Länder) osalta sovellettavat keskimääräiset sadot,

— Italian osalta vahvistamalla viitesato 3,9 tonniin hehtaarilta ja Espanjan osalta 2,9 tonniin hehtaarilta.

Jos jäsenvaltio päättää käsitellä:

— maissia erillään muista viljoista, viljan keskisato, jota ei saa muuttaa, on jaettava maissiin ja muihin viljoihin,

— kastellut viljelyalat erillään kastelemattomista viljelyaloista, vastaava keskisato, jota ei saa muuttaa, on jaettava näihin kahteen viljelyalatyyppiin.

[1] EYVL L 362, 27.12.1990, s. 28, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1664/95 (EYVL L 158, 8.7.1995, s. 13).

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle aluejakosuunnitelmansa sekä kaikki sitä tukevat tarvittavat tiedot 1 päivään elokuuta 1999 mennessä. Tämän velvoitteen täyttämiseksi ne voivat viitata asetuksen (ETY) N:o 1765/92 mukaisesti komissiolle toimittamaansa aluejakosuunnitelmaan.

Komissio tarkastelee jäsenvaltioiden toimittamia aluejakosuunnitelmia ja huolehtii siitä, että jokainen suunnitelma perustuu asianmukaisiin ja objektiivisiin perusteisiin ja että se vastaa käytettävissä olevia historiatietoja. Komissio voi jättää hyväksymättä suunnitelmat, jotka eivät vastaa edellä mainittuja asianmukaisia perusteita ja erityisesti kyseisen jäsenvaltion keskisadon ollessa kyseessä. Tässä tapauksessa kyseisen jäsenvaltion on muutettava suunnitelmaansa neuvoteltuaan asiasta komission kanssa.

Jäsenvaltio voi tarkistaa aluejakosuunnitelmaansa komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tässä artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen.

7. Jos jäsenvaltio 1 kohtaa soveltaessaan päättää vahvistaa tuotantoalueita, joiden rajaus ei vastaa alueellisten perusalojen rajoja, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle yhteenveto tukihakemuksista ja niihin liittyvistä sadoista. Jos näistä tiedoista ilmenee, että jäsenvaltion osalta vuonna 1993 sovellettuun aluejakosuunnitelmaan perustuva keskisato ylittyy tai Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta vuonna 1995 sovellettuun suunnitelmaan perustuva keskisato ylittyy taikka Italian ja Espanjan osalta 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettu keskisato ylittyy, kaikkia kyseisessä jäsenvaltiossa seuraavana markkinointivuonna maksettavia korvauksia alennetaan suhteessa todettuun ylitykseen. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos tukihakemuksissa haettu määrä, ilmaistuna viljatonneina, ei ylitä jäsenvaltion kaikkien perusalojen satojen yhteismäärää edellä mainitun keskisadon mukaan laskettuna.

Jäsenvaltiot voivat valita, että ne toteavat jokaisen perusalan osalta, onko sen keskisato mahdollisesti ylittynyt. Tässä tapauksessa tässä kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan kullakin kyseisellä perusalalla maksettaviin korvauksiin.

4 artikla

1. Pinta-alatuki lasketaan kertomalla peruskorvaus tonnilta aluejakosuunnitelmassa määritellyllä kyseisen alueen viljan keskisadolla, jollei 10 artiklasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu laskelma tehdään viljan keskisadon perusteella. Jos kuitenkin maissia käsitellään erikseen, maissisatoa käytetään laskentaperusteena maissille ja muiden viljojen kuin maissin satoa viljoille, öljykasveille ja pellavansiemenille.

3. Perusmäärät vahvistetaan seuraavasti:

valkuaiskasveille:

— 72,50 EUR/t markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen;

viljakasveille, nurmisäilörehulle ja kesannolle:

— 58,67 EUR/t markkinointivuodelle 2000/2001,

— 63,00 EUR/t markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen;

pellavansiemenille:

— 88,26 EUR/t markkinointivuodelle 2000/2001,

— 75,63 EUR/t markkinointivuodelle 2001/2002,

— 63,00 EUR/t markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen;

öljykasveille:

— 63,00 EUR/t markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen.

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 3 artiklan 4 kohdassa suunnitellun viljan interventiohinnan lopullisen alennuksen nojalla 63 euron/t määrää voidaan korottaa markkinointivuodesta 2002/2003 alkaen.

Tämä pinta-alatukien korotus on samassa suhteessa interventiohinnan alennukseen kuin vuosina 2000/2001 ja 2001/2002 sovellettava.

4. Viljojen ja öljykasvien pinta-alatukeen sovelletaan Suomessa ja Ruotsin 62. leveyspiirin pohjoispuolisilla alueilla ja eräillä lähialueilla, joilla vallitsevat vastaavanlaiset maatalouden harjoittamisen erityisen vaikeaksi tekevät ilmasto-olosuhteet 19 euron/t lisämäärää kerrottuna pinta-alatuen laskemiseen käytettävällä sadolla.

5 artikla

Pinta-alatukeen myönnetään lisäkorvaus, jonka suuruus on 344,50 euroa hehtaarilta, durumvehnän viljelyyn varatulle viljelyalalle liitteessä II luetelluilla perinteisillä tuotantoalueilla liitteessä III vahvistettujen määrien rajoissa.

Jos niiden viljelyalojen yhteismäärä, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan, on tietyn markkinointivuoden aikana edellä tarkoitettua rajaa suurempi, tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään suhteessa siihen.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin liitteessä III jäsenvaltioittain vahvistettuja määriä noudattaen jakaa mainitussa liitteessä esitetyt viljelyalat liitteessä II määriteltyjen tuotantoalueiden kesken tai tarvittaessa 3 artiklassa tarkoitettujen tuotantoalueiden kesken vuosien 1993–1997 durumvehnätuotannon määrän mukaisesti. Jos niiden viljelyalojen summa, joiden osalta pinta-alatuen lisäkorvausta haetaan tietyllä tuotantoalueella, tietyn markkinointivuoden aikana ylittää vastaavan alueellisen ylärajan, kyseisen tuotantoalueen tuottajakohtaista viljelyalaa, jonka osalta lisäkorvausta voidaan maksaa, vähennetään samassa suhteessa. Tämä vähennys tehdään, kun jäsenvaltion sisällä on toteutettu alojen siirto niiltä alueilta, jotka eivät ole saavuttaneet alueellista ylärajaansa, alueille, joilla tämä yläraja on ylitetty.

Alueille, joilla durumvehnän tuotanto on vakiintunutta ja jotka ovat muita kuin liitteessä II tarkoitettuja alueita, myönnetään erityistukea 138,90 euroa hehtaarilta liitteessä IV mainittuja hehtaarimääriä noudattaen.

6 artikla

1. Kunkin pinta-alatukia hakevan viljelijän kesantovelvoite vahvistetaan hakemuksen kohteena olevan peltokasveille varatun viljelyalan ja kesannoidun alan suhdelukuna tämän asetuksen mukaisesti.

Kesantovelvoite vahvistetaan 10 prosentiksi markkinointivuodesta 2000/2001 markkinointivuoteen 2006/2007 saakka.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava kesannoitujen alojen erityistilannetta vastaavia aiheellisia ympäristötoimenpiteitä.

3. Kesannoitua alaa voidaan käyttää yhteisössä sellaisten tuotteiden raaka-aineiden tuottamiseen, joita ei ole ensisijaisesti tarkoitettu ihmis- tai eläinravinnoksi, edellyttäen että sovelletaan tehokkaita valvontajärjestelmiä.

Jäsenvaltioille annetaan lupa maksaa kansallista tukea enintään 50 prosenttiin saakka niistä kustannuksista,

jotka liittyvät siihen, että kesannoiduille alueille perustetaan biomassan tuottamiseen tarkoitettujen monivuotisten kasvien viljelmiä.

4. Jos kastellulle ja kastelemattomalle maalle on vahvistettu eri satotasot, kesantokorvaukseen sovelletaan kastelemattomalle maalle vahvistettuja tasoja. Portugalin osalta korvauksessa otetaan huomioon asetuksen (ETY) N:o 3653/90 nojalla myönnettävä korvaus.

5. Viljelijöille voidaan myöntää kesantokorvausta vapaaehtoisesti kesannoidulta velvoitteen ylittävältä osalta. Jäsenvaltioiden on sallittava viljelijöiden kesannoida vähintään kymmenen prosenttia hakemuksen kohteena olevasta peltokasveille varatusta viljelyalasta ja tämän asetuksen mukaisesti kesannoidusta alasta. Jäsenvaltio voi vahvistaa suurempia prosenttimääriä erityistilanteiden ja viljelymaan riittävän käytön turvaamisen perusteella.

6. Kesantokorvaus voidaan myöntää monivuotisena enintään viiden vuoden ajanjaksolle.

7. Kesantovelvoite ei koske viljelijöitä, jotka hakevat korvausta viljelyalalta, jonka tuotanto ei ylitä 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa viljelyalaa kyseiselle alueelle vahvistetun keskisadon mukaan laskettuna. Näihin viljelijöihin sovelletaan 5 ja 6 kohtaa.

8. Alueet, jotka:

— on kesannoitu maatalousympäristöön liittyvistä syistä (Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 [1] 22–24 artikla) ja joita ei ole otettu maanviljely- eikä muuhun tuottavaan käyttöön kuin tämän asetuksen mukaisesti kesannoidun maan osalta on hyväksyttyä, tai

— on metsitetty metsitykseen liittyvistä syistä (asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artikla),

kun toimenpiteet ovat tapahtuneet 28 päivän kesäkuuta 1995 jälkeen, voidaan lukea 1 kohdassa mainittujen kesannointivaatimusten mukaisesti kesannoituihin alueisiin, asianomaisen jäsenvaltion asettamaan tilakohtaiseen rajaan asti, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.

Näille alueille ei kuitenkaan myönnetä 4 artiklassa määriteltyä pinta-alatukea ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artiklan 1 kohdan tai 31 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan perusteella myönnettävä tuki rajoitetaan korkeintaan yhtä suureksi määräksi kuin 4 artiklan 3 kohdassa määritelty pinta-alatuki kesannoidulle alueelle.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tässä kohdassa tarkoitettua järjestelmää uusiin hakijoihin alueella, jossa on jatkuvasti vaarana, että alueellinen perusala ylitetään merkittävästi.

7 artikla

Korvaushakemuksia ei voida esittää sellaisista alueista, jotka olivat 31 päivänä joulukuuta 1991 pysyvänä laitumena, pysyvässä viljelyksessä, metsinä tai muussa kuin maatalouskäytössä.

Jäsenvaltiot voivat poiketa myöhemmin määritettävin edellytyksin näistä säännöksistä erityistilanteissa erityisesti rakenneuudistusohjelmiin kuuluvien alojen osalta tai sellaisten alojen osalta, joilla tavanomaisessa viljelykierrossa käytetään monivuotisia peltokasveja liitteessä I tarkoitettujen kasvien kanssa. Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen välttämiseksi, että soveltaminen johtaisi tukikelpoisen kokonaisviljelyalan merkittävään lisäykseen. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua erityisesti aiemmin tukikelpoisten alueiden luokitteleminen alueiksi, jotka eivät oikeuta tukeen.

Jäsenvaltiot voivat poiketa ensimmäisestä kohdasta myös ottaakseen huomioon johonkin julkisen intervention muotoon liittyvät tietyt erityistilanteet, jos tämä interventio johtaa siihen, että viljelijän on tavanomaista viljelytoimintaansa jatkaakseen viljeltävä kasveja aloilla, jotka aiemmin eivät ole oikeuttaneet tukeen, ja jos kyseinen interventio tarkoittaa, että alunperin tukikelpoiset alat eivät enää sitä ole sillä perusteella, että tukeen oikeutettujen alueiden kokonaismäärä ei tällöin nouse merkittävästi.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi tietyissä kahteen edeltävään kohtaan kuulumattomissa tapauksissa poiketa ensim-

[1] Katso tämän virallisen lehden s. 80.

mäisestä kohdasta, jos ne osoittavat komissiolle toimitetussa suunnitelmassa, että tukikelpoisten alueiden kokonaislukumäärä ei muutu.

8 artikla

1. Tuet maksetaan sadonkorjuuta seuraavan 16 päivän marraskuuta ja 31 päivän tammikuuta välisenä aikana. Kuitenkin sovellettaessa 6 artiklan 3 kohtaa kesantokorvaukset maksetaan 16 päivän marraskuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.

2. Saadakseen pinta-alatukea viljelijän on suoritettava kylvöt viimeistään kyseistä sadonkorjuuta edeltävään 31 päivään toukokuuta mennessä ja jätettävä hakemus viimeistään 15 päivään toukokuuta mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet muistuttaakseen hakijoita tarpeesta noudattaa voimassa olevaa ympäristölainsäädäntöä.

9 artikla

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 [1] 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja erityisesti säännöt, jotka koskevat:

— perusalojen vahvistamista ja hallinnointia,

— tuotantoa koskevien aluejakosuunnitelmien laatimista,

— nurmisäilörehua,

— pinta-alatuen myöntämistä,

— tukikelpoisen alan vähimmäiskokoa; näissä säännöissä on erityisesti otettava huomioon valvonnan asettamat vaatimukset ja kyseisessä järjestelmässä tavoiteltu teho,

— edellä 5 artiklassa tarkoitetun durumvehnän osalta myönnettävän pinta-alatuen lisäkorvauksen saamisen määrittelemistä ja kyseisessä artiklassa tarkoitetun erityistuen saamisen edellytyksiä sekä erityisesti huomioon otettavien alueiden määrittämistä,

— kesannointia ja erityisesti 6 artiklan 3 kohtaa; näihin edellytyksiin saattaa kuulua kasvien kasvattaminen ilman korvausta,

— edellä olevan 7 artiklan soveltamista; näissä edellytyksissä määritellään olosuhteet, joissa poikkeamiset 7 artiklan soveltamisesta voidaan hyväksyä ja jäsenvaltioiden velvollisuus esittää suunnitellut toimenpiteet komissiolle hyväksymistä varten,

— päätöksellä 93/355/ETY [2] hyväksytyn GATT-sopimukseen liittyvän Euroopan talousyhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen välisen öljysiemeniä koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan noudattamista.

Komissio voi samaa menettelyä noudattaen:

— joko edellyttää tuen myöntämiseksi tiettyjen siementen käyttöä, durumvehnän osalta varmennettujen siementen käyttöä sekä öljykasvien, durumvehnän ja pellavansiementen osalta tiettyjen lajikkeiden käyttöä tai säätää jäsenvaltioiden mahdollisuudesta asettaa kyseiset edellytykset tuen myöntämisen edellytykseksi,

— sallia 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen muuttamisen tietyillä alueilla, joilla poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi ei voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja,

— poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, antaa jäsenvaltioille luvan talousarviotilanteen salliessa maksaa ennen 16 päivää marraskuuta tietyillä alueilla 50 prosenttiin asti pinta-alatuista sekä kesannointikorvauksesta niinä vuosina, joina sadot heikentyvät poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi niin paljon, että viljelijöille aiheutuu vakavia taloudellisia vaikeuksia.

II LUKU

10 artikla

1. Öljykasvien pinta-alatuki markkinointivuosille 2000/2001 ja 2001/2002 lasketaan kertomalla seuraavat määrät kyseisen alueen aluejakosuunnitelmassa määritellyllä viljan keskisadolla:

— 81,74 EUR/t markkinointivuodelle 2000/2001,

— 72,37 EUR/t markkinointivuodelle 2001/2002.

(1) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96 (EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37).

(2) EYVL L 147, 18.6.1993, s. 25.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus jatkossakin vahvistaa öljykasvien tuki historiallisen öljykasvien alueellisen sadon perusteella. Tässä tapauksessa sato kerrotaan 1,95:llä.

2. Markkinointivuosille 2000/2001 ja 2001/2002 taattu enimmäisala öljykasvien pinta-alakohtaisia erityistukia varten vahvistetaan 5 482 000 hehtaariksi, jota vähennetään kyseiseen markkinointivuoteen sovellettavan pakollisen kesannon määrällä tai 10 prosentilla, jos kyseinen määrä on alle 10 prosenttia. Jos taattu enimmäismäärä 2 artiklan soveltamisen jälkeen ylittyy, komissio vähentää 1 kohdassa tarkoitettuja määriä 3 ja 4 kohdan säännösten mukaisesti.

3. Jos öljykasveille varattu alue, joka on jo määritelty tukikelpoiseksi öljykasvien pinta-alakohtaista erityistukea varten, jonakin vuonna ylittää taatun enimmäisalan, komissio vähentää kyseisen vuoden perusmäärää 1 prosentilla kutakin taatun enimmäismäärän ylittävää prosenttiyksikköä kohti. Jos taattu enimmäismäärä ylittyy enemmän kuin kynnysprosenttiosuuden verran, sovelletaan erityissääntöjä. Kynnysprosenttiarvoon saakka määrää vähennetään jäsenvaltioissa yhtenäisesti. Kynnysprosenttiarvon ylittymisen jälkeen niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ylittäneet liitteessä V asetetut kansalliset viitealat, sovelletaan asianmukaisia lisävähennyksiä, alennettuna 4 kohdassa tarkoitetulla määrällä. Saksan osalta kuitenkin asianmukaista lisävähennystä voidaan mukauttaa sen pyynnöstä kokonaan tai osittain alueellisen perusalan mukaan; jos tätä vaihtoehtoa käytetään, Saksan on viipymättä lähetettävä komissiolle sovellettavien vähennysten laskemiseen tarvittavat tiedot.

Komissio vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa annettua menettelyä noudattaen sovellettavien asianmukaisten vähennysten koon ja jakautumisen ja varmistaa erityisesti, että painotettu keskivähennys koko yhteisössä vastaa prosenttiosuutta, jolla taattu enimmäisala on ylitetty.

4. Edellä 3 kohdan mukaisen kynnysprosenttiarvon olisi oltava 0 prosenttia.

5. Jos öljykasvien pinta-alatukea vähennetään 3 ja 4 kohdan määräysten mukaisesti, komissio vähentää asiaankuuluvaa perusmäärää seuraavan markkinointivuoden osalta samalla prosenttimäärällä, paitsi jos taattua enimmäisalaa ei kyseisenä vuonna ylitetä, jolloin komissio voi päättää, ettei tällaista vähennystä sovelleta.

6. Jos taattu enimmäisala yhteisössä ylittyy markkinointivuonna 2000/2001, komissio soveltaa markkinointivuonna 1999/2000 alueellisiin viitemääriin sovellettua vähennysprosenttia asiaankuuluvaan perusmäärään markkinointivuonna 2000/2001 samalla prosenttimäärällä.

7. Ellei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, jäsenvaltiot, joissa on olemassa merkittävä uhka liitteessä V esitetyn kansallisen viitealan huomattavasta ylittymisestä seuraavana markkinointivuonna, voivat rajoittaa alaa, jolta yksittäinen tuottaja voi saada tässä artiklassa tarkoitettua pinta-alakohtaista öljykasvitukea. Tällainen raja lasketaan prosentteina joko jäsenvaltion tai alueellisen perusalan viljeltävästä peltoalasta, joka on pinta-alatukikelpoista tämän asetuksen mukaisesti, ja sitä sovelletaan tuottajan tukikelpoiseen peltoalaan. Raja voi vaihdella eri alueellisten perusviljelyalojen tai osaperusviljelyalojen mukaan objektiivisten perusteiden pohjalta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisesta rajasta viimeistään sen markkinointivuoden 1 päivään elokuuta mennessä, joka edeltää markkinointivuotta, jolta pinta-alatukea anotaan, tai aiempana ajankohtana, jos kyseisen markkinointivuoden kylvöt tapahtuvat jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion jollakin alueella ennen elokuun 1 päivää.

8. Tämän artiklan mukaisesti sovellettava, taatun enimmäisalan ylittämisestä johtuva vähennys on vähintään:

— 58,67 EUR/t markkinointivuodelle 2000/2001,

— 63,00 EUR/t markkinointivuodelle 2001/2002.

9. Syötäviksi tarkoitettujen auringonkukansiementen, jotka kylvetään satoa varten, tuottajat eivät kuulu tässä artiklassa tarkoitetun tuen piiriin.

10. Komissio antaa kahden vuoden kuluessa tämän artiklan täytäntöönpanosta neuvostolle kertomuksen öljykasvimarkkinoiden kehityksestä. Tarvittaessa kertomukseen liitetään asianmukaisia ehdotuksia, mikäli tuotantokapasiteetti merkittävästi heikkenee.

11 artikla

Tässä asetuksessa vahvistettuja pinta-alatukia ja kesantokorvausta samoin kuin kesantovelvoitteen prosenttiosuutta voidaan muuttaa tuotannossa, tuottavuudessa ja markkinoissa tapahtuvan kehityksen perus-

teella perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Jos tarvitaan erityistoimenpiteitä helpottamaan siirtymistä voimassa olevasta järjestelmästä tällä asetuksella säädettyyn järjestelmään, toimenpiteet annetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Tässä asetuksessa määriteltyjä toimenpiteitä on pidettävä asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna interventiotoimenpiteenä, jonka tarkoituksena on tasapainottaa maataloustuotteiden markkinoita.

14 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 1765/92 ja asetus (EY) N:o 1872/94.

15 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan seitsemän päivää sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen.

3. Asetusta (ETY) N:o 1765/92 ja asetusta (EY) N:o 1872/94 sovelletaan edelleen markkinointivuosiin 1998/1999 ja 1999/2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 1999.

Neuvoston puolesta

K.-H. FUNKE

Puheenjohtaja

LIITE I

TUOTTEIDEN KUVAUS

CN-koodi	Kuvaus
I VILJAT	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä ja vehnää sisältävä seosvilja, muu kuin durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II ÖLJYSIEMENET	
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet
III VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
ex 1209 29 50	Makeat lupiinit
IV PELLAVA muu kuin kuitupellava	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (*Linum usitatissimum* L.)

LIITE II

DURUMVEHNÄN PERINTEISET TUOTANTOALUEET

KREIKKA

Seuraavien alueiden prefektuurit (nomoi)

Keski-Kreikka
Peloponnesos
Jooniansaaret
Thessalia
Makedonia
Egeansaaret
Traakia

ESPANJA

Maakunnat

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Sevilla
Toledo
Zamora
Zaragoza

ITÄVALTA

Pannonia

RANSKA

Alueet

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Departementit (*)

Ardèche
Drôme

ITALIA

Alueet

Abruzzit
Basilicata
Calabria
Campania
Lazio
Marche
Molise
Umbria
Apulia
Sardinia
Sisilia
Toscana

PORTUGALI

Alueet

Santarém
Lissabon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Kukin näistä departementeista voidaan liittää johonkin yllä mainituista alueista.

LIITE III

TAATUT ENIMMÄISALAT, JOTKA SAAVAT DURUMVEHNÄN PINTA-ALATUEN LISÄKORVAUSTA

	(hehtaaria)
Kreikka	617 000
Espanja	594 000
Ranska	208 000
Italia	1 646 000
Itävalta	7 000
Portugali	118 000

LIITE IV

TAATUT ENIMMÄISALAT, JOTKA SAAVAT DURUMVEHNÄN ERITYISTUKEA

	(hehtaaria)
Saksa	10 000
Espanja	4 000
Ranska	50 000
Italia	4 000
Yhdistynyt kuningaskunta	5 000

LIITE V

KANSALLINEN VIITEVILJELYALA

(tuhansia hehtaareja)

Maa	Markkinointivuosille 2000/2001 ja 2001/2002
Belgia	6
Tanska	236
Saksa	929
Kreikka	26
Espanja	1 168
Ranska	1 730
Irlanti	5
Italia	542
Luxemburg	2
Alankomaat	7
Itävalta	147
Portugali	93
Suomi	70
Ruotsi	137
Yhdistynyt kuningaskunta	385